

Μ. Χαρακόπουλος: Ο καημός των προσφύγων της Μικράς Ασίας στη Βουλή

/ [Επικαιρότητα](#)

«Σας ευχαριστώ για τη μεγάλη αυτή τιμή που κάνατε στους συλλόγους, που ήρθαν από τη Λάρισα, τους Μικρασιατικούς και τους Ποντιακούς, και την ευκαιρία που τους δώσατε να ακουστεί εδώ, στον ναό της Δημοκρατίας, η φωνή τους και ο καημός που μεταδίδεται από γενιά σε γενιά». Τα παραπάνω τόνισε ο βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος στη συνεδρίαση της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Ελληνισμού της Διασποράς, υπό την προεδρία του βουλευτή Β΄ Θεσσαλονίκης κ. Σάββα Αναστασιάδη.

Θέμα ημερήσιας της διάταξης ήταν η «Ενημέρωση των μελών της Επιτροπής από προσφυγικούς συλλόγους του Νομού Λάρισας, με αφορμή τη συμπλήρωση εκατό χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή».

Ο Θεσσαλός πολιτικός συνεχάρη από το βήμα της Βουλής «τον πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, κ. Κωνσταντίνο Τασούλα, για τις πρωτοβουλίες που έχει αναλάβει ώστε η Βουλή των Ελλήνων να τιμήσει το επετειακό αυτό έτος για τα 100 χρόνια μνήμης της Μικρασιατικής Καταστροφής με τη διοργάνωση της επετειακής έκθεσης “Σήκω ψυχή μου”, με μουσικές από τις αλησμόνητες πατρίδες της Ανατολής.

Να συγχαρώ και εσάς προσωπικά, κ. Πρόεδρε της Επιτροπής Διασποράς του Ελληνισμού, κ. Αναστασιάδη, για την πρωτοβουλία σας να πραγματοποιηθούν αυτές οι συνεδριάσεις εντός του Ελληνικού Κοινοβουλίου, με εκπροσώπους προσφυγικών Συλλόγων από όλους τους νομούς της Ελλάδας, που υπάρχει αντίστοιχο ενδιαφέρον, για να ακούσουμε αυτή την κατάθεση ψυχής, που είχαμε την τύχη να ακούσουμε προ ολίγου.

Ακούσματα βιωμάτων, από την πρώτη γενιά που μεταφέρονται στόμα στο στόμα στην τρίτη και τέταρτη γενιά των προσφύγων. Νομίζω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι η Βουλή των Ελλήνων επιμένει στη διατήρηση της ιστορικής μνήμης, σήμερα που δυστυχώς βιώνουμε και πάλι μια αναβίωση αναθεωρητισμών από τον εξ ανατολών γείτονα μας».

Οι Εθνοτοπικοί σύλλογοι επιτελούν εθνικό έργο.

Ο μικρασιατικής καταγωγής βουλευτής και ιστορικός ερευνητής αναφέρθηκε στις ιδιαιτερότητες της ενσωμάτωσης των προσφύγων στη Θεσσαλία, υπογραμμίζοντας ότι μετά την ενσωμάτωση της Θεσσαλίας στον Εθνικό Κορμό οι ντόπιοι, όταν ήρθαν οι πρόσφυγες «στους οποίους βεβαίως το Ελληνικό Κράτος, όφειλε και έδειξε πρώτιστα το ενδιαφέρον με τη διανομή γαιών, ένωσαν ότι θα αδικηθούν και γι’ αυτό αν θέλετε υπήρχε μία περαιτέρω καχυποψία στη Θεσσαλία, έναντι των προσφύγων.

Ουσιαστικά, όμως, η έλευση των προσφύγων, μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή επιτάχυνε και τις διαδικασίες, για τη διανομή των γαιών και την απαλλοτρίωση των τσιφλικιών σε όλη την Ελλάδα.

Αναμφίβολα, τα προβλήματα που αντιμετώπισαν, είναι γνωστά έχουν περιγραφεί υπήρχε και καχυποψία και κοινωνικός στιγματισμός.

Νομίζω όμως, ότι οι πρόσφυγες με το πείσμα που τους διέκρινε και την πίστη τους - ήταν ιδιαίτερα θεοσεβούμενοι οι Μικρασιάτες που ήρθαν από την άλλη πλευρά του Αιγαίο- μπόρεσαν και υπέμειναν όλες τις δυσκολίες και όχι απλά, ορθοποδήσαν και ρίζωσαν και πρόκοψαν, αλλά σύμφωνα με τον Εθνάρχη Ελευθέριο Βενιζέλο, ο

οποίος υπέγραψε και την Ελληνοτουρκικό Σύμφωνο Φιλίας το 1930 “οι 120 μυριάδες των προσφύγων, που ήρθαν στην Ελλάδα, αποτέλεσαν ευλογία για το Ελληνικό Κράτος”.

Θέλω και πάλι κ. Πρόεδρε, να σας ευχαριστήσω γι’ αυτή την ευκαιρία που δώσατε στους προσφυγικούς συλλόγους, τους Μικρασιατικούς και Ποντιακούς συλλόγους της Λάρισας, να ακουστεί η φωνή τους και να τους συγχαρώ και από αυτό το βήμα. Να πω κάτι που συνηθίζω να λέω γιατί το οφείλουμε ως αναγνώριση:

Οι σύλλογοι, όχι μόνο εν προκειμένω οι Μικρασιατικοί, οι Ποντιακοί, αλλά όλοι οι Εθνοτοπικοί σύλλογοι, επιτελούν εθνικό έργο. Γιατί μέσα από τις δράσεις τους, τους χορούς και τα τραγούδια, ασυναίσθητα μας υπενθυμίζουν τις ρίζες μας. Μας υπενθυμίζουν, από πού ερχόμαστε και το πού μπορούμε να πάμε αρκεί, να έχουμε ως κορωνίδα, ως κόρη οφθαλμού, την Εθνική Ενότητα.

Νομίζω, ότι αυτό είναι το δίδαγμα και της Μικρασιατικής Καταστροφής. Ο Εθνικός Διχασμός -και όχι κανένας άλλος- ευθύνεται για την κατάληξη που είχε η Μεγάλη Ιδέα και η Μικρασιατική Εκστρατεία, ενώ με Εθνική Ενότητα μπορούμε, να μεγαλουργούμε ως Έθνος».

Ο ξεριζωμός είναι κάρβουνο αναμμένο στις ψυχές των Ελλήνων...

Οι εκπρόσωποι των Προσφυγικών Συλλόγων του Νομού Λάρισας, μεταξύ άλλων, ανέφεραν:

Γεώργιος Λαδόπουλος (Περιφερειακός Σύμβουλος Θεσσαλίας): «Ποτέ μην ξεχάσουμε την ιστορία μας. Όποιος λαός ξεχνά την ιστορία του είναι αναγκασμένος να την ξαναζήσει με το χειρότερο τρόπο. Και εγώ θα είμαι ο πρώτος που δεν θα το επιτρέψω ούτε στα παιδιά μου, ούτε στα παιδιά των παιδιών μου».

Βασιλική Χλιάπη (Αντιδήμαρχος Δήμου Κιλελέρ): «Να προσπαθήσουμε με όποιες δυνατότητες έχουμε, οικονομικές ή και λειτουργικές μέσα από το δήμο μας, να βοηθήσουμε, να στηρίξουμε τους πολιτιστικούς μας συλλόγους. Γιατί, ουσιαστικά, αυτοί είναι οι μόνοι, οι οποίοι, με τον τρόπο τους, με τις εκδηλώσεις τους, με την καταγραφή ακόμη και της μουσικής μας, των χορών μας, των στολών μας, με οτιδήποτε οργανώνουν και κάνουν, υπάρχει μια σπίθα για να μπορούν και στα παιδιά μας να μεταδοθούν αυτές οι μνήμες».

Κύριλλος Τσακιρίδης (Πρόεδρος Ποντιακού Συλλόγου Λόφου Ελασσόνας): «Οι άνθρωποι, οι οποίοι ήταν της πρώτης γενιάς, ήρθαν ταλαιπωρημένοι, ρακένδυτοι,

ξυπόλητοι, πεινασμένοι. Το πρώτο μέλημά τους ήταν να κατασκευάσουν ένα καλύβι για να μείνουν και μετά να κατασκευάσουν και την εκκλησία».

Μιχάλης Χατζειπίδης (Πολιτιστικός Σύλλογος Απανταχού Ολυμπιαδιδτών «Το Ματζικέρτ»): «Ο σύλλογος είναι ενεργό μέλος των Ποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος, συμμετέχοντας σε όλες τις εκδηλώσεις της. Μέσα από τις δράσεις του προσπαθεί για τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης των προγόνων μας, στην εκμάθηση και διατήρηση της γαρασαρώτικης ποντιακής διαλέκτου και διατήρησης τοπικών παραδόσεων».

Χαράλαμπος Δημητριάδης (Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Αετοράχης):

«Προσπαθούμε να κρατήσουμε την παράδοση που έφεραν οι πρόγονοί μας, γιατί ίσως στα μικρά χωριά είμαστε πιο δεμένοι, είναι σαν να είμαστε μια οικογένεια και κρατάμε από το μικρότερο μέχρι το μεγαλύτερο».

Γεώργιος Τσολακίδης (Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Μυστιωτών Καππαδοκίας «Ο Άγιος Βασίλειος»): «Να μάθουμε και να διδαχθούμε από τα τραγικά μας λάθη που μας οδήγησαν στην οδυνηρότερη ήττα μας και στον ξεριζωμό του Ελληνισμού. Από τις πανάρχαιες κοιτίδες του, από τη Μικρά Ασία τον Πόντο την Καππαδοκία και την Ανατολική Θράκη. 1922-2022, Ποτέ ξανά! Τιμή και δόξα στους ήρωες του 1922. Ζήτω η μεγάλη Ελλάς!».

Δέσποινα Θεοδώρου (Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Μικρασιατών Νομού Λαρίσης): «Δεν ξεχνάμε την ταυτότητά μας και είμαστε υπερήφανοι γι' αυτήν. Η προσφυγιά δεν είναι μια απλή λέξη που με ευκολία μπορείς να την πεις. Μέσα της κρύβεται ο πόνος, η πείνα, οι κακουχίες. Σε πείσμα των καιρών και παρά τα όσα συνάντησαν όταν έφτασαν στα σημερινά χωριά τους οι Μικρασιάτες έστησαν τα νοικοκυριά τους και μπόρεσαν όχι απλά να επιβιώσουν αλλά να μεγαλουργήσουν».

Βάσω Κοντοπούλου (Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου Μικρασιατών Επαρχίας Φαρσάλων): «Σήμερα εμείς, οι απόγονοι αυτών των ανθρώπων, οι πρόσφυγες δεύτερης, τρίτης και τέταρτης γενιάς, ανατριχιάζουμε και δακρύζουμε όταν θυμόμαστε τις ατελείωτες ιστορίες που διηγήθηκαν οι παππούδες μας, ιστορίες που είχαν μόνον αρχή και όχι τέλος και αν η ζωή τους τελείωσε, οι ιστορίες αυτές δεν θα τελειώσουν, γιατί εμείς θυμόμαστε».

Ηλίας Αθανηλίδης (Πρόεδρος του Μικρασιατικού Συλλόγου Βουναινών «Η Καθ' Ημάς Ανατολή»): «1922-2022, 100 χρόνια. Η επιστήμη ορίζει πως τα 100 χρόνια είναι 4 γενιές. Είναι, άραγε, αρκετά 100 χρόνια για να διαγράψουν από τη μνήμη των ανθρώπων την ανάγκη να βρει τις ρίζες του και να ακολουθήσει την κουλτούρα του και τον πολιτισμό του; Είναι, άραγε, 100 χρόνια αρκετά να επιτρέψουν σε κάποιους να παραχαράξουν την ιστορία;».

Ελένη Λιάγκουρα (Μέλος της Ιστορικής - Λαογραφικής Ένωσης Λάρισας «Αλησμόνητες Πατρίδες»): «Τιμά την Ελληνική Βουλή, η πρωτοβουλία, αλλά και η πρόσκληση στην εκδήλωση που μας απευθύνει ο κ. Χαρακόπουλος, σε όλους τους προσφυγικούς συλλόγους του Νομού Λάρισας, καθώς η Μικρασιατική Καταστροφή, αλλά και ο κάθε ξεριζωμός που προηγήθηκε ή ακολούθησε δεν έχουν τελειώσει μέσα μας, είναι κάρβουνο αναμμένο στις ψυχές των Ελλήνων».

Θεόδωρος Γενετίδης (Πρόεδρος της Ένωσης Ποντίων και Μικρασιατών Λάρισας «Οι Ακρίτες»): «Διεκδικούμε την ιστορική μας αλήθεια, η οποία έχει παραποιηθεί και το διεθνές δίκαιο. Να μην ξεχνάμε τη συνεισφορά των προσφύγων στην εξέλιξη και ανάπτυξη της χώρας όπου ήταν και είναι μεγίστη».

Μαρία Παναγιωτοπούλου (Αντιπρόεδρος Μορφωτικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου Ομοροχωρίου): «Μικρά Ασία, 1922 και ο Ελληνισμός ξεριζώνεται, σφαγιάζεται, εξανδραποδίζεται. Ελλάδα, 2022. Έχει ηθική υποχρέωση, τουλάχιστον, να μην ξεχάσει. Η μνήμη δεν είναι πόνος, η μνήμη είναι δύναμη και πηγή σοφίας».

Διαβάστε περισσότερα: [Ομιλία Μ. Χαρακόπουλου στην συνεδρίαση για τα 100 χρόνια της μικρασιατικής καταστροφής](#)

Μπορείτε να παρακολουθήσετε την παρέμβαση του Μάξιμου Χαρακόπουλου στην ηλεκτρονική διεύθυνση:
<https://mail.google.com/mail/u/0/#inbox/FMfcgzGpHHKDBBjchHjPCgwFNhZdsHJG>

Ολόκληρη η συνεδρίαση της Επιτροπής

